

NAJMILSZE OBOWIĄZKI RODZICÓW

Mam dziecko w szkole i będę się starać zawsze pamiętać:

- By pytać je codziennie, jak mu się powiodło w szkole.
- Słuchać uważnie o czym mówi, kiedy ma problemy i śmiać się szczerze, kiedy jest rozradowane.
- Cieszyć się ze wszystkich dobrych spraw, którymi ze mną się dzieli, martwić pomyłkami, pamiętając jednak, że każdy uczy się na błędach, że tylko z aktywnych działań czerpie się naukę życia - a więc będę zachęcać by szło do przodu, doświadczało, ponieważ w ten sposób czegoś się nauczy.
- Zachęcać je, by było sobą i oczekiwać od niego tego, co w nim najlepsze.
- Przytulać je często, co najmniej raz dziennie, nawet jeżeli jest już duże.
- Uważać za najwspanialsze dziecko w świecie, powiedzieć mu o tym i w ten sposób traktować.
- Przytączyć się do niego, kiedy czyta lub uczy się; uczyć się samemu wszystkiego co można zobaczyć, zrobić, osiągnąć i uświadomić sobie, że moje działanie przemawia bardziej niż to, co mówię, co nakazuję.
- Nie krytykować! Zauważyć kiedy jest schludne, kiedy samo założyło czyste ubranie, nie trzaska drzwiami i ścisza radio.
- Rozwiesić jego prace ręczne, rysunki, testy, wypracowania, bohaterów i fotografie - aby wszyscy w rodzinie cieszyli się nimi wspólnie; zatelefonować do dziadków, by opowiedzieć o jego ostatnim osiągnięciu.
- Często pytać jego nauczycieli i trenera jak sobie radzi w szkole i w drużynie.
- Zgłosić się, kiedy trzeba pomóc w szkole i w tym utwierdzać je w przekonaniu, że jego szkoła, nauka są ważną sprawą i dla mnie.
- Zapomnieć o zmartwieniach i niepokojach osoby dorosłej, odprężyć się i cieszyć jego dzieciństwem, pamiętając, że szybko mijają te lata kiedy ono jest małym dzieckiem.
- Udzielać mu często pochwał, każdego dnia powiedzieć coś miłego.
- Dzielić się z nim tym, co jest dla mnie ważne.
- Czasami wyłączać telewizor po to, by z nim pomówić; zawsze rozmawiać podczas obiadu, przed pójściem dziecka spać.
- Stworzyć mu sytuację, by czuło się pomocne w domu, by pomagało w gotowaniu, myciu naczyń, sprzątnięciu, aby rozumiało, że jego obecność jest potrzebna i że na niego liczymy.
- Czekać cierpliwie, aż skończy rozpoczęte zajęcia - może być dzieckiem powolnym, długo myślącym.
- Pamiętać, że jestem jedną z ważniejszych osób w jego życiu, że moje cechy, mój charakter są dla niego wzorem, które może potem naśladować.
- Zawsze mieć w pamięci, że razem idziemy przez życie i że moje dziecko jest dla mnie unikalnym darem od Boga.

